

1. PUK (6) *sb m*

sg *N* puk (2). ◇ *I* puki(e)m (1). ◇ *pl N* puki (2). ◇ *A* puki (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przykładów) – XVIII w.

1. Hałas, huk, stukanie; crepitus, strepitus *Cn* (4) : [puk/ Sonus, strepitus, bombus. *Volck* Xxxv; *Bo pracá a niełpánie/ ktemu puki/ á łtrách częłto ludzie morzą. ŁaskiSprRyc* A3; *OrzŻyw* 277.]

W połączeniach szeregowych (2): *A tám [wśród ludzi używających świata] zálię záwżdi huk/ záwżdy puk/ záwżdy piłk/ záwżdy pychá/ záwżdy zwádá/ záwżdy opilłtwo/ łwawola/ dziwna rołpułtność/ dziwne kroki y łkoki. RejZwierc* 122v, 103v.

Szereg: »huk, puk« (1): *Załz tám [we dworze] kiedy wolna myłł/ záłz wolne wyłpánie/ Ano nádełbem huk puk/ á záwżdy wołanie. Nie tedy włtań kiedy chcefz/ ále kyedy mułłz RejWiz* 71v. [*Ponadto w połączeniach szeregowych 2 r.*]

Wyrażenie przyimkowe: »z pukiem« (1): *Bież chutko Woytowicze, wrácaj łię do páná, By ná cię y ná grzbiet twoy nie łpadł pogrom z pukiem. Połkákuy, połpiełzaj łię CiekPotr* 76.

a. [*Wystrzał: Woiewodá Wileńłki/ ziednę łtronę prołł/ Zdrugá łtronę Pan Trocki/ zgłółem łie wynołł. [...] Mogłby łie tam przypátrzyć/ tych pánów łmiałłółci/ łakiej łtarzec łakiej ten/ w kwitnącej młodołłci. Oba nizacz wáżyłł/ z zamku gęłte puki/ Ani łie teł łękali/ gdy trzálkały łuki. RymszaDeket* 22.]

2. Uderzenia, potłuczenia (2) : *Bo ielł iálne łlowo boże Alie woliá kxieża zboże. Albo workow dołypować Nys panłkiem łlowem łaphować. Rychley naydzie wkarczmię puky Myłłto bozych łlow nauky. RejKup* m4v; *Pátrrze/ ine źwirzátko łkoro łie vrodzi/ Nátychmiłłł s przyrodzenia o łwey mocy chodzi. A náłz pan áł ledwo w rok y to áł z náuki/ A przy tey Grámmátyce częłte bęđá puki. Potrze łobie koláná á potłucze czołł RejWiz* 88.

Synonimy: **1.** *hałas, huk, łoskot.*

Cf PĘK, PUKANIE